

3. pôstna nedeľa, VP, 3.3.2024

Spravodlivý hnev?

J 2, 13-17: ***Blížila sa židovská Veľká noc a Ježiš išiel do Jeruzalema. ¹⁴ V chráme našiel ľudí, čo predávali voly, ovce a holuby, i peňazomencov, ktorí tam sedeli. ¹⁵ A urobil si bič z povrázkov, vyhnal z chrámu všetkých, aj ovce a voly, peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly; ¹⁶ tým, čo predávali holubice, povedal: Odneste to odtiaľto, nerobte trhovisko z domu môjho Otca. ¹⁷ Tu sa rozpomenuli Jeho učeníci, že je napísané: Horlenie za Tvoj dom ma zožiera.***

Vyčistenie chrámu – udalosť, ktorá je mnohými kresťanmi prezentovaná ako **príklad Ježišovho spravodlivého hnevu**. Aj my sa radi „spravodlivo“ hneváme, však?

Aká je vlastne definícia spravodlivého hnevu? – je to hnev na ľudí, ktorí nám ublížili a my sa cítime zranení a dotknutí? Alebo je to hnev na dieťa, ktoré nás neposlúcha? Či hnev na iné postoje a názory vo veciach viery? Hnev zameraný proti hriechu? A čo je to hriech? Pravdou je, že každý z nás má trochu iné meradlá a trochu iné definície toho, čo hriech je a čo nie. Aj keď samozrejme, stojíme a musíme stáť na pravde Božieho slova.

Je to zložitý, však? Každý z nás hnev prežíva inak. A tiež v iných situáciách. Takže, má „spravodlivý hnev“ nejakú definíciu? **Hnev patrí aj medzi sedem smrteľných hriechov**, ktoré sú zadefinované v rímsko-katolíckom katechizme. Tak, ako je to a tým „spravodlivým hnevom“? A ako to bolo s konaním Pána Ježiša v chráme, ktoré my tak radi označujeme ako spravodlivý hnev?

Ak sa pozrieme do Božieho slova, potom si už v SZ všimneme, že hnev rozhodne nie je náhodným a ľubovoľným prejavom Božej nálady, či vášne. **Boží hnev je reakciou Božej svätosti, spravodlivosti a najmä lásky proti hriechu**. Táto láska, svätosť a spravodlivosť sa prejavila v Hospodinovom zákone. Ale ani ten nemohol zabezpečiť pre ľudí neustálu Božiu zhovievavosť a odpustenie. Charakteristické pre Pána Boha je neustále hľadanie cesty k človeku. A samozrejme láskavé odpúšťanie. To boli dve veci, ktoré „Boží hnev“ sprevádzali od počiatku. (Kain, Potopa, Izrael...)

Ak sa pozrieme do NZ, potom vidíme, že príchodom Božieho Syna sa niečo radikálne zmenilo. **Od Božieho spravodlivého hnevu nás už neoslobodzuje napĺňanie zákona, ale Ježiš Kristus**. On je ten, ktorý na seba vzal hriechy celého sveta (J 1,29). Boh Ho urobil za nás hriechom, aby sme sa v Ňom stali Božou spravodlivosťou (2K 5,21).

Rozumieme tomu, čo napísal ap. Pavel? Pavel inými slovami hovorí to, čo Pán Ježiš povedal Nikodémovi: „**Lebo tak Boh miloval tento svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal večný život.**“ (J 3,16). Naša viera je

zárukou nášho spasenia a večného života. Nie napĺňanie zákona. Naša viera je našou spravodlivosťou pred Bohom.

V Božom Synovi sa stretli sily lásky, spravodlivosti a svätosti takým spôsobom, že **láska** sa obetovala za každého z nás, **spravodlivosť** na Golgote naplnila zákon a očistila nás pred Bohom, a **svätosť** premenila hnev na odpustenie a otvorila cestu do Božej prítomnosti!

Pán Boh nám rozumie lepšie, ako si myslíme. A nikdy sa vo svojom spravodlivom hneve nevzdal svojho stvorenia. Vie o našej ľudskosti a hriechnosti. A preto nám dáva východisko – svojho Syna. **Golgota navždy utišila Boží hnev.**

Ježišovo vyčistenie chrámu tak nie je prejavom „spravodlivého hnevu“, ako to radi označujeme. **Je prejavom a dôkazom Jeho svätosti, spravodlivosti a lásky.** Jeho slová **„Odneste to odtiaľto a nerobte trhovisko z domu môjho Otca“** sú:

1. **vyznaním, kým Ježiš samotný bol:** Ježiš sa stotožňuje so svojim Otcom a tak verejne vyznáva, kým je a komu patrí Jeho úcta a láska. Dom Jeho Otca je Mu tak blízky a vzácny, že nemôže konať inak. Len v duchu svojej svätosti, teda bezhriechnosti a čistoty. Dom Jeho Otca má byť čistý a pripravený na Božiu prítomnosť.
2. **prejavom horlenia a túžby konať tak, ako si to vyžadovala Božia spravodlivosť:** Ježiš upriamuje pozornosť ľudí na to, čo je správne pred Hospodinom. A to nie je kupčenie a zarábanie peňazí, ale pokorné srdce pred Hospodinom. Obchodníkom v chráme išlo o vlastný zisk a obohacovanie sa častokrát na úkor tých najchudobnejších. A keďže Ježišova etika bola etikou lásky a zastania sa tých najchudobnejších, musel konať. Aby naplnil Božiu a tým aj svoju spravodlivosť.
3. **dôkazom lásky, súcitu a prijatia ľudskej slabosti a hriechnosti:** Svojou reakciou bráni ľudí pred mocou hriechu a zlovôľou peňazí. Jeho etika je postavená na láske ako jedinej hodnote, kvôli ktorej môže človek porušiť zákon. Nie na svojvoľnom si vykladaní predpisov. Ježiš svojim konaním v chráme postavil za najvyššiu normu ľudského správania lásku k Bohu, ktorá sa musí prejaviť aj vhodným správaním sa v chráme.

Drahí a milovaní, nikde v Božom slove sa nepíše o nami, tak často spomínanom „spravodlivom hneve“. Práve naopak. Hnev je nebezpečná a horľavá látka, u ktorej stačí malá nepozornosť a vybuchne. **Dnešným príbehom Pána Ježiša v chráme sme pozvaní ku konaniu v svätosti ako tí, ktorí verejne vyznávajú, komu patria – sme Božie deti; spravodlivosti, ktorá sa prejavuje v zastávaní sa a starostlivosťou o najbiednejších a láske, ktorá je našou najvyššou normou správania a konania v tomto svete.**

Nezabudnime, Pán Ježiš nám prízvukuje, že na súd pôjde každý, kto sa hnevá na brata (Mt 5,22). A súčasne ap. Pavel nám k tomu dodáva, že ako Božie deti nás Boh neurčil na súd, ale aby sme získali spasenie skrze nášho Pána Ježiša Krista (1Tes 5,9) Amen.